

PRIORITATS
PASTORALS
PER AL CURS
2012-2013

ANY DE LA FE

ANY DE LA FE ²⁰¹²
₂₀₁₃

B I S B A T D E G I R O N A

Benvolguts germans i germanes: preveres, diaques, laics i religiosos.

M'adreço novament a tots vosaltres per proposar-vos les prioritats per aquest curs 2012-2013 que, aprofundint i explicitant les dels cursos anteriors, desitgen assumir alguns dels objectius assenyalats pel Papa Benet en aquest Any de la Fe, que ens disposem a viure.

Proposar unes prioritats pastorals expressa la voluntat de ser fidels a la missió que Crist ens ha encomanat a nosaltres, els seus deixebles, a la seva Església, però atenent el moment històric que vivim i que configura la vida de les persones i de la societat.

Acollir, viure, celebrar, proposar i encarnar l'Evangelí de la Salvació i de la Vida ens demana confiança, conversió, humilitat i coratge.

Confiança en la presència i acció de l'Esperit que antecedeix, acompanya i fa fructificar la nostra acció pastoral.

Conversió per adonar-nos d'allò que se'ns demana canviar personalment i comunitària per ser més fidels a la missió d'oferir Crist i els seus dons.

Humilitat i coratge per tornar a llençar les xarxes, malgrat els fracassos i dificultats, amb ànims i nou ardor.

Les prioritats que proposo amb el consell episcopal i havent recollit els suggeriments dels consells presbiteral i pastoral, i arxiprestes, ofereixen pautes per fer-ho.

Un prec: acolliu amb interès i amb cordialitat aquestes prioritats, reflexioneu-hi, feu-ne pregària, parleu-ne i decidiu allò que creieu més necessari per a cada comunitat, moviment i institució.

En comunió i amb afecte, us beneixo.

✠ Francesc, bisbe de Girona

PRIORITATS PASTORALS PER AL CURS 2012-2013

ANY DE LA FE

1. Introducció

Cal continuar treballant les prioritats proposades per al curs 2011-2012, accentuant-ne alguns aspectes, perquè encetem l'Any de la Fe.

El col·legi d'arxiprestes, el Consell Presbiteral, el Consell Pastoral Diocesà i les delegacions hi han reflexionat revisant les prioritats del curs passat i proposant-ne de noves.

Aquest curs ens cal tenir molt present l'Any de la Fe proclamat pel Papa Benet amb motiu dels 50 anys de l'inici del Concili Vaticà II, dels 20 anys de la promulgació del *Catecisme de l'Església Catòlica* i la celebració del proper Sínode de Bisbes sobre la "nova evangelització per a la transmissió de la fe".

El Papa convoca l'Any de la Fe perquè tots tenim experiència de les dificultats per transmetre la nostra fe cristiana, però també per no defallir personalment i comunitària en la fe a causa d'una certa cultura dominant que nega pràcticament Déu, que aparentment no té cap necessitat de salvació i sembla que no cerqui respostes a les grans qüestions de la vida. A cadascú de nosaltres, que ja creiem en Jesucrist, que hi confiem, que celebrem la fe, que desitgem viure segons l'Evangelí, també ens pot afectar. Vivim en una cultura que ens pot empènyer a perdre el sentit viu de la fe, amb el risc d'afebliment o dissolució de la vida cristiana. Podem mantenir el nom de cristians i –fins i tot– algunes pràctiques, però viure pràcticament en l'oblit de Déu i de l'Evangelí de la Salvació.

Recordem que les prioritats assenyalen a on cal centrar més els esforços i gastar les energies de cada parròquia o de cada agrupació de parròquies i dels arxiprestats.

Es proposen diferents prioritats perquè cal pensar en parròquies, arxiprestats, delegacions, moviments, serveis pastorals. També hi trobareu les activitats o els actes a nivell diocesà proposats per viure l'Any de la Fe.

Les prioritats, cal que siguin reflexionades i treballades pels preveres, diaques, delegacions, consells pastorals, religiosos i laics amb responsabilitats pastorals, responsables de moviments i de serveis pastorals.

2. L'Any de la Fe, la nova evangelització i la transmissió de la fe

Ajudar-nos a redescobrir i viure els continguts i la joia de la fe i, alhora, proposar l'Evangeli és el repte més important per a la nostra Església. Aquesta és la gran qüestió a reflexionar en el Sínode de Bisbes del mes d'octubre. Aquesta és la prioritat pastoral de sempre per a l'Església.

Certament que caldrà seguir les indicacions del Sínode, però comptem ja amb el document del Papa Benet "La porta de la fe", "l'Instrumentum Laboris" o document de treball del Sínode i de les concrecions proposades per la Congregació de la Fe, a més de les prioritats assenyalades pels nostres consells i delegacions diocesans.

Se'ns proposa viure i comunicar l'Evangeli que salva a les persones i a la humanitat d'una manera renovada i amb més intensitat. "Creure en l'Evangeli i anunciar-lo amb nou ardor", com ens recordaven els bisbes de Catalunya fa uns anys.

Alhora la transmissió de la fe viscuda i celebrada té com a finalitat l'encontre i la comunió amb Crist. Per tant, caldrà cercar en cada lloc i en cada moment les condicions per facilitar aquesta trobada entre les persones i Jesucrist.

Ara bé, comunicar l'Evangeli i transmetre la fe implica del tot la nostra vida, la de l'Església i la de les seves comunitats. No es pot transmetre allò que no es creu i no es viu. Per això és necessari promoure comunitats cristianes amb capacitat de viure amb força les obres fonamentals de la vida cristiana: caritat, testimoni, anunci-formació, celebració-pregària, comunió i cor-responsabilitat.

Les prioritats pastorals que es proposen pretenen precisament mostrar com viure l'Evangeli, realitzar l'evangelització i la transmissió de la fe en la nostra Església de Girona.

3. La formació en la fe cristiana

Es constata que un dels grans dèficits o reptes que tenim és la manca de formació sobre el que creiem, celebrem i vivim i el perquè. És fonamental proposar i explicitar el nucli fonamental de la fe, que molts cristians no coneixen suficientment.

Per això, durant aquest **Any de la Fe**, la formació ha de ser tasca prioritària.

Com mai, cal avui un laïcat ben format, compromès i actiu, capaç de proposar positivament la fe.

No oblidem que el *Catecisme de l'Església Catòlica*, el compendi del Catecisme, el catecisme dels joves o YOUCAT són la font i la guia per oferir la formació.

Aquest any caldria centrar la formació en el **CREDO**, el Símbol dels apòstols, a partir del Catecisme de l'Església i en algunes orientacions del Concili Vaticà II.

Possibles propostes per oferir formació:

3.1. L'homilia de cada diumenge i de les festes

Comentari de la Paraula proclamada, però concretant el que creiem i per què ho creiem. Harmonitzar la Paraula amb els continguts de la professió de fe i amb les repercussions sobre la nostra vida.

3.2. Les reunions amb els pares dels infants de la catequesi cal que signifiquin una proposta engrescadora del cristianisme.

Cal preparar-les pensant en el contingut, el llenguatge, la brevetat i la intensitat. A les guies per als catequistes d'infants trobareu esquemes per facilitar les reflexions. Però aquest curs caldria aconseguir que fossin un redescobriments de la fe, del CREDO.

En aquestes reunions seria necessari incorporar un temps de silenci que convidi a la pregària i ensenyi a pregar, potser a partir dels mateixos continguts de la reflexió.

3.3. Formació intensiva als arxiprestats i agrupacions de parròquies sobre el Credo

Es pot aprofitar la tradició d'oferir conferències o xerrades en els temps litúrgics forts.

L'Institut de Ciències Religioses ha preparat unes propostes formatives fonamentals en relació amb el credo, als continguts de la fe, per oferir als arxiprestats, agrupacions o parròquies. També ofereix els ponents.

3.4. Catequesi activa a tots els col·laboradors i voluntaris en les activitats parroquials

Cal aprofitar les reunions dels voluntaris per ajudar a la formació cristiana. Enguany caldria proposar la professió de fe, el credo, per anar comentant i aprofundint en algun moment de les reunions dels voluntaris.

3.5. La catequesi de després de la comunió

Tots sabem que és una assignatura pendent que, malgrat les dificultats hem de continuar proposant.

Pensem en noves fórmules d'oferir la catequesi de seguiment, professió de fe i confirmació. Aprofitem el desig de participació activa dels infants per oferir la possibilitat de ser "escolans" o "formar una coral amb participació litúrgica".

Durant aquest Any de la Fe, la Delegació de Catequesi, prepararà una trobada festiva a la catedral per a tots els qui fan la “professió de fe”.

3.6. La formació especial dels “laics amb missió pastoral”

Tots els laics que ja exerceixen missió pastoral amb nomenament episcopal i els qui es preparen han de participar en un curs especial de formació que organitzen la Vicaria de Pastoral Funcional i l’Institut Superior de Ciències Religioses de Girona.

(Es realitzarà el tercer dissabte de cada mes, de les 10 a les 13 h, al Seminari de Girona).

3.7. La formació proposada per les delegacions

Les majoria de delegacions també ofereixen moments de formació per a tots aquells que hi tenen vinculació. Aquest curs, a més de la formació específica habitual, caldria accentuar l’aprofundiment dels continguts essencials de la fe.

3.8. Els Grups de Vida de joves i d’adults. (Veure la prioritat específica)

3.9. Els moviments que prioritzen el primer anunci de l’Evangeli

Alguns moviments que treballen en el nostre bisbat prioritzen “el primer anunci”, o uns dies i espais per ajudar a descobrir l’entranya del cristianisme. Cal que accentuin la seva missió i les propostes que caldrà donar a conèixer des dels mitjans de comunicació del Bisbat.

4. Aprofundir el Concili Vaticà II. Recuperar resolucions del Concili Provincial Tarraconense

Amb el lema “Vivim el Concili” caldria recordar les grans propostes conciliars reflectides sobretot en les constitucions sobre litúrgia, sobre l’Església, sobre revelació i la constitució pastoral de l’Església en el món.

La formació a les reunions de preveres i diaques dels arxiprestats serà sobre el Concili.

També la Vicaria de Pastoral Funcional oferirà materials d’aprofundiment de les constitucions conciliars i del Concili Provincial Tarraconense (l’aplicació del Concili Vaticà II a casa nostra) destinades sobretot a consells pastorals i a responsables d’activitats pastorals.

Tanmateix aquest curs, en el qual cal accentuar l’experiència de la fe i la dimensió evangelitzadora, és molt convenient tornar a reflexionar el capítol primer del Concili

Provincial Tarraconense, les resolucions de la 1 a la 47, que porten com a títol “Anunciar l’Evangeli a la nostra societat”. No es tracta de recordar, sinó d’actualitzar.

5. Celebració de l’Eucaristia dominical

En la participació en l’Eucaristia s’està decidint la vida cristiana a les nostres terres.

Cal continuar insistint en la necessitat de l’Eucaristia per a la vida cristiana. Certament que és la font de la vitalitat cristiana de les parròquies i dels fidels.

Sense aliment, la vida s’afebleix i el cos emmalalteix. Sense Eucaristia, la vida en Crist s’afebleix i emmalalteix.

Per viure l’Evangeli i donar-ne testimoni cal anar a Missa.

Algunes pautes i propostes:

5.1. No deixem de predicar el veritable sentit del diumenge i de l’Eucaristia

Cal recuperar el sentit cristià del diumenge i descobrir el seu encaix en el desig i la necessitat “de viure la festa, el descans i l’oci”.

Per viure la necessitat de l’Eucaristia cal oferir propostes per “viure el diumenge com a dia del Senyor, de la comunitat i dia per als germans”. Cal intensificar l’experiència de la vida familiar esmorteïda durant la setmana. Cal l’actitud acollidora de les parròquies i propostes festives i fraternals. Cal que les celebracions de l’Eucaristia tinguin el color i l’escalf que afavoreixen la trobada amb Crist –paraula i pa de vida– i els altres deixebles. Cal no oblidar la dimensió dominical de servei fraternal als malalts, ancians, infants...

Recordem el nostre desig més específic: *“Bon cap de setmana i bon diumenge!”*.

5.2. Millorem les nostres Eucaristies, especialment les dominicals. Revisem i proposem-nos el canvis que calgui:

- * Els cants, actualitzem-los; procurem algun acompanyament musical de qualitat.
- * La proclamació de les lectures, perquè siguin entenedores. Això requereix preparació i assaig. Cal pensar en la participació de fidels en diferents moments de la celebració, però el servei de lector és importantíssim i cal oferir-lo als qui tinguin condicions per fer-ho bé.
- * Les homilies que siguin breus, més centrades en la Paraula de Déu, més propositives en positiu del missatge cristià, suscitant la resposta de comunicació personal amb el Senyor, oferint esperança, estimulant la caritat...
- * Donar relleu a la professió de fe, cantant el credo o recitant-lo pausadament.

- * Les pregàries, certament han de ser universals, però han de recollir també les necessitats més sentides pel poble. Incorporem també durant aquest any les pregàries per demanar la capacitat d'evangelitzar i de transmetre la fe.
- * Organitzem escolanies o equips d'acòlits. És una manera de concretar la participació activa dels infants i joves en les celebracions.

5.3. La celebració de l'Eucaristia i la formació cristiana

En la formació cristiana -catequesi-, en la predicació, en les converses personals, insistir i raonar en la necessitat de l'Eucaristia.

Quan parlem dels trets fonamentals de la vida cristiana, cal insistir en la necessitat de la comunió amb Crist, *“ja que sense mi no podeu donar fruit”*.

No cal esperar el final d'un procés per participar-hi. No cal esperar entendre-ho tot per fruir-ne amb profit.

És necessari aprofundir en la necessitat de la Missa per viure la fe i comunicar-la.

5.4. Les “misses familiars”

Potser l'expressió no és ben encertada, però es tracta de la Missa dominical a on els infants i familiars hi tenen acolliment, una participació específica i més calidesa per a viure-les.

L'objectiu és que cada diumenge fos possible la celebració, malgrat l'esforç que suposa.

Si només s'insisteix en el ritme mensual s'acaba pensant que cal anar a Missa només un cop al mes.

Som humans i la repetició d'actes ajuda a crear hàbits i costums que són importants en els moments de dificultat.

5.5. La Missa dominical en el procés catequètic

Cal mentalitzar els pares dels infants i els mateixos infants que anar a catequesi significa tenir dues sessions a la setmana: la de la sessió amb el grup d'infants i la del dissabte o diumenge amb tota la comunitat, això és, la participació en la Missa.

Certament que algunes famílies el diumenge es desplacen a una segona residència o es proposen més activitats a l'aire lliure, però això no hauria de ser un obstacle perquè s'insistís en la necessitat de les dues “sessions”.

Hauríem d'evitar caure en la imposició excoent o en el “tant se val”. Això significa raonar la proposta, tenir presents les circumstàncies personals dels infants i de les famílies, les activitats esportives...

5.6. Les celebracions dominicals en absència de prevere

Precisament per mantenir el sentit del diumenge cristià i perquè els fidels puguin escoltar la Paraula, pregar i combregar, a diverses parròquies que no poden tenir Missa cada diumenge es fan celebracions en absència de prevere.

Quan sigui possible, cal participar de l'Eucaristia, però precisament aquestes celebracions poden ajudar a augmentar el desig de l'Eucaristia i possibiliten la reunió de fidels per escoltar la Paraula, pregar i combregar.

5.7. Els aplecs i altres celebracions populars

En la majoria d'aplecs es celebra l'Eucaristia amb la participació de fidels que no acostumen a participar habitualment de la celebració. És un bon moment per insistir en la necessitat de l'Eucaristia, no només amb paraules, sinó procurant que aquella Eucaristia sigui certament una experiència de trobada amb Jesucrist.

6. La pregària comunitària i personal

La pregària és la respiració del creient i de les parròquies. Les diverses maneres de pregar pressuposen sempre una comunicació amb el Senyor i, per tant, experiència personal d'encontre. Per ajudar a la pregària personal i comunitària, durant l'Any de la Fe, un dia a la setmana, cada parròquia o agrupació de parròquies pot organitzar un espai de pregària assumint tots els registres i maneres de pregària que siguin possibles.

Pregària d'adoració davant del Santíssim.

Escolta contemplativa de la Paraula de Déu.

Oferir la pregària de laudes i vespres per unir-se a la pregària de tota l'Església.

Pregàries "estil de Taizé" especialment convocades per als joves.

Pregàries marianes.

Pregàries especials per la transmissió de la fe.

Pregàries per les vocacions.

Pregàries a partir de fets que tinguin un relleu especial en la població.

Durant la pregària, en el moment que sigui oportú, cal recitar el credo pausadament.

7. La pastoral de joves

7.1. Formació pastoral especial per als responsables de la pastoral de joves

La Delegació de joves ha preparat unes sessions intensives de formació completa per als joves adults que han de ser els responsables i animadors de la pastoral de joventut al nostre bisbat.

7.2. Grups de vida

Aquest curs, en diversos indrets de la diòcesi, començaran els grups de vida per ajudar els joves en el seu procés de creixement en la vida cristiana.

Aquests grups són per a nois i noies que ja s'han confirmat.

El grup, el poden formar nois i noies de diverses parròquies de l'agrupació o de l'arxiprestat.

La Delegació de joventut oferirà pautes i indicacions. També convocarà aquests grups a trobades i recessos.

7.3. Grups d'adolescents i preparació a la confirmació

Cal continuar proposant el procés de formació en l'etapa adolescent, que pot culminar amb la celebració del sagrament de la confirmació.

La Delegació de joves vetllarà per oferir materials als catequistes.

Les escoles cristianes i, concretament, els responsables de la pastoral, cal que informin, expliquin, motivin els nois i noies.

7.4. Pastoral universitària

Aquest curs el SAFOR i el CCU han preparat unes sessions formatives d'anunci de l'Evangeli seguint una metodologia coneguda com a cursos "Alfa".

La seva presència i treball a la universitat és significativa i molt important. Però sovint els mateixos universitaris, alguns vinculats a parròquies i moviments eclesials, desconeixen la seva presència i el seu treball. Per això a totes les parròquies caldrà donar a conèixer aquesta presència eclesial al campus de la universitat.

7.5. Sessions sobre l'opció de fe amb els monitors dels centres d'esplai i els caps dels agrupaments escoltes

Els consiliaris i els equips responsables dels escoltes i dels moviments de centres d'esplai han de proposar unes sessions de formació amb la finalitat de reflexionar sobre l'opció de fe, adreçades als caps i monitors.

8. El catecumenat i la confirmació d'adults

Tenim instituït el catecumenat, ara falta la nostra proposta als adults que no estan batejats, que tenen relació amb la parròquia o s'acosten a la parròquia per demanar algun servei o celebració.

Els preveres i diaques són els qui principalment han d'oferir la proposta, animar i explicar la importància del baptisme i el procés del catecumenat, però també tot cristià ho ha de fer, si s'escau.

Aquest Any de la Fe hauria de ser l'any del catecumenat perquè proposem i oferim a molts adults la possibilitat d'esdevenir cristians.

Recordem, alhora, que molts joves o adults no han rebut el sagrament de la confirmació.

Sigui perquè volen ser padrins, sigui perquè volen celebrar el sagrament del matrimoni o perquè es fa una invitació als fidels, insistim en la necessitat de rebre aquest sagrament ajudant a comprendre el perquè és important per a la vida. Serà convenient una preparació adequada a les seves possibilitats.

La confirmació es celebra normalment a la catedral per la segona Pasqua.

Recordem que en moltes diòcesis exigeixen el sagrament de la confirmació per al matrimoni i per ser padri o padrina de baptisme i, aleshores, la petició urgent no afavoreix una formació com caldria.

La Delegació per al catecumenat està al vostre servei per orientar-vos.

9. Grups de vida cristiana per a adults

En el nostre bisbat s'acostumen a reunir uns 20 grups d'adults d'una manera habitual per ajudar-se a viure com a cristians.

La majoria tenen un prevere com a consiliari.

Fer néixer i consolidar grups d'adults en l'àmbit parroquial o de les agrupacions de les parròquies és una tasca necessària perquè ajuda a viure la fe i a sostenir la vida cristiana.

Per això cal recordar la finalitat d'aquests grups:

- * Ajudar-se a viure com a cristians en un ambient social i cultural sovint no favorable.
- * Aprendre a llegir l'Evangeli en grup. Conèixer Jesús en el sentit expressat per sant Efrem, diaca, al segle IV: *"Fes Jesús que jo et conegui, que si et conec t'estimaré, i si t'estimo et seguiré"*.

- * Partir de la vida concreta, fets, sentiments, actituds, en l'àmbit familiar, social, d'ensenyament, de professió, de relació amb les parròquies..., per descobrir-hi la presència de Déu i el que demana a cadascú.
- * Necessitat de catequesi o moments catequètics sobre qüestions concretes que afecten la fe, l'Església, la vida cristiana, per aprofundir, raonar, comprendre...
- * Fer experiència de pregària comunitària, personal, a partir de la reflexió de la reunió.
- * Teixir lligams de vinculació amb les comunitats parroquials i amb la diòcesi per mitjà de la participació en convocatòries diocesanes i en altres activitats.
- * Educar en el compromís d'una manera progressiva i sostenir els compromisos acompanyats per l'estímul i el suport dels membres del grup.

Per a aquest Any de la Fe, la Vicaria de Pastoral Funcional proposarà als grups existents que participin a la segona trobada diocesana de famílies.

10. Pastoral vocacional

Conscients de la necessitat de vocacions al ministeri presbiteral i a la vida consagrada, però també a altres ministeris i serveis, ens cal promoure i acompanyar possibles vocacions.

Concretament, cal que els preveres, catequistes, pares, moviments d'apostolat... proposem "ser capellà" com una opció de vida engrescadora i plena de sentit. Per això cal ajudar a preguntar-se i descobrir quina és la voluntat de Déu per a la pròpia vida, a ser conscients que Jesucrist necessita la nostra resposta generosa per fer-se present en la nostra vida. També a ser conscients de les necessitats més profundes de les persones i com el ministeri hi dóna resposta.

La vida intensa dels preveres i de les comunitats parroquials és el medi necessari per sembrar i fer créixer les llavors de la vocació.

11. Els moviments d'apostolat

Unes indicacions per viure la fe i ser-ne testimonis segons la missió específica de cada moviment.

- * En les reunions ordinàries, ajudar-se a comprendre millor el que creiem i perquè creiem.
- * Participar, en la mesura de les possibilitats, en els actes diocesans proposats per a aquest Any de la Fe. L'Església diocesana necessita la col·laboració dels moviments i sumar tots els esforços per oferir l'Evangelí de la salvació.

- * Intensificar propostes d'evangelització, segons les finalitats de cada moviment, pensant en persones allunyades de la fe, de l'Església o amb dificultats per creure.

12. Atenció pastoral a les famílies. La II Jornada diocesana de la família

Aquest curs, després de l'experiència reeixida del curs passat, es convocarà la segona jornada diocesana de la família, a celebrar a finals del mes de febrer a Girona.

La reflexió, amb motiu de l'Any de la Fe, es plantejarà les qüestions relacionades amb la transmissió de la fe a les famílies.

Des de les parròquies, moviments i associacions, caldria fer invitacions, si cal personalitzades, per engrescar les famílies a participar en la jornada.

13. Pastoral prematrimonial

Considerar tres propostes pensant que els nuvis que demanen celebrar el sagrament del matrimoni sovint no estan vinculats d'una manera habitual a les parròquies i no tenen una comprensió explícita de la vida cristiana.

- * Als arxiprestats a on no s'ofereix cap tipus de preparació, caldria fer un esforç per organitzar-la cercant matrimonis i algun prevere responsables, comptant amb l'ajuda de la Delegació de Pastoral Familiar.
- * Als arxiprestats que ofereixen preparació, és important revisar-la per assegurar que ajuda a conèixer més a Jesucrist, què ens ofereix i ens proposa.
- * Esperant l'organització de propostes de preparació, els rectors es preocuparan de dialogar amb els nuvis, no només preparant la celebració, sinó la proposta explícitament cristiana.

14. Pastoral de la salut

A quasi tots els hospitals i centres sanitaris està organitzada l'atenció pastoral als malalts que ho desitgin. Sovint, però, els ingressats en els hospitals no coneixen aquest servei i no el demanen.

Des de les parròquies i dels mitjans que tenim, cal donar a conèixer aquest servei perquè els usuaris dels hospitals i els seus familiars el puguin demanar quan ho desitgin.

Cal assegurar la visita als malalts al seu domicili pels membres dels grups de la pastoral de la salut i pels mateixos preveres i diaques.

També cal planificar, potser a nivell arxiprestal, l'atenció pastoral a les residències d'ancians, a on es troben acollits molts fidels que durant la seva vida activa han estat participants habituals de les celebracions i ara molts no poden rebre els sagraments.

15. Càritas

També durant aquest Any de la Fe serà necessari "intensificar el testimoni de la caritat". La fe i l'amor estan estretament unides i es necessiten mútuament.

Vivim intensament les conseqüències de la crisi econòmica que repercuteix en un nombre creixent de persones.

Caldrà insistir que la fe es viu amb les obres i s'expressa amb l'exercici de responsabilitats i compromisos. En el testimoniatge coherent de les persones que fan possible Càritas, malgrat sigui amarat de senzillesa i quotidianitat, es podrà copsar a Jesucrist que continua estimant, guarint, multiplicant el pa, salvant i obrant meravelles en nosaltres i els altres, malgrat les nostres febleses.

Càritas, cal que continui acompanyant, donant respostes a les necessitats més urgents i a projectes que afavoreixen sortir de la marginació, en la mesura de les seves possibilitats.

Cal intensificar:

- * El treball de comunió i coordinació entre les Càritas parroquials, arxiprestals i la diocesana. Aquesta comunió ha d'aconseguir una efectiva comunicació de béns per mitjà d'un fons comú diocesà per tenir més capacitat de recursos i de negociació. Per aconseguir aquest "fons comú" de Càritas caldrà estudiar diverses modalitats de participació.
- * Reunió de tots els rectors i presidents de les Càritas parroquials i arxiprestals amb els responsables de Càritas diocesana per compartir objectius, ajudes, problemàtica, i fer més ferma la comunió i coordinació.
- * El treball conjunt no ha de minvar la preocupació de cadascuna de les parròquies i dels seus fidels per Càritas. Al contrari, cal insistir a cada parròquia que tots som responsables de Càritas, com ho som de la catequesi, de les celebracions, de l'evangelització.
- * Vetllar per la formació i acompanyament dels voluntaris fonamentant la seva missió.

16. Les visites pastorals

Als arxiprestats a on s'ha realitzat la visita pastoral, el Bisbe ha adreçat una carta remarcant algunes prioritats. Caldria recordar els suggeriments assenyalats en aquestes cartes i insistir en la seva aplicació, en la mesura de les possibilitats.

Durant tot el curs 2012-2013 la visita pastoral serà a l'arxiprestat de l'Alt Empordà interior.

PROPOSTES DIOCESANES PER AJUDAR A VIURE L'ANY DE LA FE

1. Celebració de començament de l'Any de la Fe

El diumenge, dia 21 d'octubre, a les 18 h, a la catedral, coincidint amb el començament de l'Any de la Fe i del Sínode de Bisbes sobre la nova evangelització i la transmissió de la fe, es celebrarà l'Eucaristia d'inici de l'Any de la Fe.

És una celebració diocesana a la qual cal invitar a participar-hi.

2. II Jornada diocesana de la família

Últim diumenge de febrer, fins després de dinar. Jornada diocesana de fraternitat, d'acció de gràcies, de valoració de les famílies i de reflexió entorn de la transmissió de la fe.

3. Fòrum “Què creiem, què vivim? Veniu i ho veureu”

Pensat per a joves i més que joves per oferir l'experiència creient des del testimoni vital, de la música, les noves tecnologies, la literatura i els compromisos socials.

4. La fe i el cinema. Setmana del cinema religiós

Adreçada a estudiants d'instituts i altres centres d'ensenyament, tot mostrant com en el cinema es plantegen les preguntes i es cerquen respostes a la dimensió transcendent i religiosa de la persona.

5. Diàlegs sobre la fe

Conferències que plantejaran les grans qüestions que la fe cristiana proposa i com és contemplada i valorada des de diferents antropologies.

6. Trobada de professió de fe a la catedral

Tots els nois i noies que segueixen els cursos de professió de fe podran participar en una trobada a la catedral.

7. Trobada de confirmació durant la Pasqua jove

A la tarda del dissabte de la Pasqua Jove els nois i noies que ja han rebut el sagrament o el rebran durant els propers mesos, s'ajudaran a entendre i viure el perquè de la confirmació.

8. Concerts de l'Any de la Fe

A la catedral i a les esglésies més adients dels arxiprestats es proposaran concerts de música religiosa que mostrin com s'ha expressat la nostra fe per mitjà de l'harmonia i la bellesa de la música.

Setembre 2012

